

ಅನನ್ಯ ರಾಂಗೋಪಾಲ್

ಎಲ್ಲ ದಿನಗಳಂತೆ, ಯಾವುದೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಶುರುವಾದ ಅಂದಿನ ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರ ತರಗತಿಯು, ನಮಗೆ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಯ ಅಂಗವನ್ನು ಕೊಯ್ದು ನೋಡಲು ಅಥಾತ್ ಡಿಸೆಕ್ಟನ್ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂತೆ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾದೊಡನೆ ಸಂಭವುದ ಗೂಡಾಯಿತು. “ನಾವೇ ಒಂದು ಜೀವಿಯ ಅಂಗವನ್ನು ಕೈಯಾರೆ ಕೊಯ್ದು ನೋಡಲಿದ್ದೇವಂತೆ!” ಇದರಿಂದ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿನ ಉಂಟಾದ ಉತ್ಸಾಹ ಹೇಳತೀರದು! ನಾನು ಒಬ್ಬ ಸರ್ವಜ್ಞನ್ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಆ ದಿನಗಳ ನನ್ನ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಾಗಲೇ ನಾವು ಕಿಲತ ರಕ್ತಪರಿಚಲನಾ ಪೂರ್ವ ನನ್ನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆರಳಿಸಿತ್ತು. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ, ಒಬ್ಬ ಸರ್ವಜ್ಞನ್‌ನಂತೆ ಒಂದು ಜೀವಿಯ ಅಂಗವನ್ನು ಸೀಳಲು ಸಿಗುವ ಈ ಮೊದಲ ಅವಕಾಶದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ತರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಸತ್ತ ಆದಿನ ಹೃದಯವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಿವ ಕಲ್ಪನೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸಹ್ಯವೆನಿಸಿದರೂ, ಅದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೇಳಲಾಗದ ಪ್ರಳಕ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ.

ಡಿಸೆಕ್ಟನ್ ಮಾಡುವ ದಿನವನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಾ ಹಲವು ದಿನಗಳು ಕಳೆದವು). ನಮ್ಮ ತರಗತಿಯ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಈ ಅವಕಾಶ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಲು ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರು ಒಟ್ಟು ಹದಿನ್ಯೇದು ಆಡುಗಳ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುತರಬೇಕಿತ್ತು. ಇದೊಂದು ಸವಾಲೇ ಸರಿ. ಅವರ ಪರಿಚಯದ ಕಸಾಯಿಯವರು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಪ್ಪು ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಸಫಲರಾದರು. ಕೊನೆಗೂ ನಾವು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ದಿನ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಆ ದಿನ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದಾಗ ನನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿಗಳು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಚಿಮ್ಮತ್ತಿದ್ದವು. ‘ನಾನು ಹೃದಯವೊಂದನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡಲಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆ ಜಂಭದಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು ಆ ದಿನ. ಆದರೆ ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೆ ನನ್ನ ಮೂಗಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವಾಸನೆಯೊಂದು

ಅಡರಿತು. ಅದು ರಕ್ತದ ವಾಸನೆ. ಆ ವಾಸನೆ ಎಷ್ಟು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿತ್ತಿದರೆ, ಡಿಸೆಕ್ಟನ್ ಗಿಸೆಕ್ಟನ್ ಏನೂ ಬೇಡ, ಇಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ಸಾರಿ ಓಡಿಹೋಗಿ ಬಿಡೋಳ ಎಂದು ಒಂದು ಕ್ಷಣಿ ಅನ್ವಯಿಸಿತು. ಆದರೂ ನಾನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಹೃದಯವನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ನಡೆದೆ. ಅದು ಕಂದು ಭಾಯಿಯ ಕಡುಗೆಂಪು ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದರ ಗಾತ್ರ ನಾನಂದು ಕೊಂಡದಕ್ಕಿಂತ ಸಣ್ಣಾಗಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಸಣ್ಣ ಬಿಳಿ ನಾಳಗಳು ಹೊರಚಾಚಿದ್ದವು. ನೋಡಲು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಮೂರು ಮೂರು ಜನ ಸೇರಿ ಒಂದು ಹೃದಯವನ್ನು ಡಿಸೆಕ್ಟನ್ ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಯಿತು, ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಕೂಡಲೆ ನನ್ನ ಜಿನಿಬ್ಬಿರು ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ನಮಗೆಲ್ಲಿರಿಗೂ ಶಸ್ತ್ರಜೀಕಿಸ್ತಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಕೈಗವಸುಗಳು, ಸಣ್ಣ ಬಾಕುಗಳು ಮತ್ತು ಕರ್ತರಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಡಿಸೆಕ್ಟನ್ ಶುರು ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದರು. ಕೈಗವಸು ತೊಟ್ಟು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೃದಯ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತ ನನಗೆ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಸರ್ವಜ್ಞನ್ ಆಗಿ ನಾನು ಮಾಡಲಿರುವ ಅದ್ದು ತಶ್ವಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳ ಜಿತ್ರಣವೊಂದು ಕಣ್ಣಾಗುಂದೆ ಹಾದು ಹೋಯಿತು. ಮೂಗಿಗೆ ಅಡರುತ್ತಿದ್ದ ವಾಸನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ನಾನು ಡಿಸೆಕ್ಟನ್ ಶುರು ಮಾಡಿದೆ. ಹೃದಯವು ಲೋಳಿ ಲೋಳಿಯಾಗಿ ಕೈಯಿಂದ ಜಾರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಹಾಪಧಮನಿಯನ್ನು (ಅಯೋರ್ಜಾ)ಗುರುತಿಸಿ, (ಹೃದಯದಿಂದ ಮೊರಡುವ ಹಲವು ಬಿಳಿನಾಳಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು) ಅದರ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಹೃದಯವನ್ನು ಸೀಳಲು ಹೇಳಿದರು. ಮಹಾಪಧಮನಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಾನೀಯ ಕಲಕುವ ಕಡ್ಡಿಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಒಂದು ಪರಿಕರವನ್ನು ಬಳಸಿ, (ಅದಕ್ಕೂಂದು ಪ್ರೇಚ್ಯಾನ್ವಿತ ಹೆಸರು ಇರಬಹುದು) ಎಷ್ಟೂ ಕೆದಕೆ ದರ್ಶಕ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ನಾನು ನನ್ನ ಮೊದಲ ಸೀಳು ಎಳೆದೆ. ಹೃದಯದ ಬಳಗೆ ಪನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವ ನನ್ನ ಕಾರ್ತರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೃದಯವೇ ನನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತಿತ್ತು.

ಒಳಗೆ ಏನು ಕಾಣಲು ಸಿಗಬಹುದು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಯಾವ ಕಲ್ಪನೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೃದಯದ ಭೇದನ ಮಾಡುವುದು ನಾನು ಅಂದು ಕೊಂಡಪ್ಪು ಸುಲಭ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಒಂದು ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದುವುದೇ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವಾದರೆ, ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಸಣ್ಣ ಬಾಕುವಿನಿಂದ ಅದನ್ನು ಸೀಳುವುದು ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಭೇದನ ಮುಗಿಸಿ, ಬಾಕುವನ್ನು ಕೆಳಗಿಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದು ಲಿದ್ದವಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣ ಹೆಮ್ಮೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದ ರಕ್ತದ ಗಡ್ಡೆಗಳು, ರಕ್ತನಾಳಗಳು, ಲಿಗಮೆಂಟು, ದಪ್ಪ ಗೋಡೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹೃದಯದ ಬಳಭಾಗ ನೋಡಲು ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ಸರಳವಾಗಿ ಕಾಣವಂತಹುದು, ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕೀರ್ಣ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಂಬಲು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಕೆಲವು ವಾರಗಳ ಹಿಂದೆಯಷ್ಟೇ ಒಂದು ತೆರೆದ ಹೃದಯದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೂ ಹೋಗಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ನನಗೆ, ಅದನ್ನು ದಿಸ್ಕೆನ್ನ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದ, ಒಂದು ಮಹತ್ವಾದನೆಯೇ ಸರಿ. ಹೃದ್ರೋಗ ತಜ್ಜೀವ್ಯಾಗುವ ನನ್ನ ಕನಸಿನ ಮೊದಲನೆಯ ಮೈಲುಗಲ್ಲು ಕೂಡ ಇದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಜೀವತಾಸ್ಥದ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಎಷ್ಟೇ ಸಮರ್ಥ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದರೂ, ರಕ್ತಪರಿಚಲನ ವ್ಯಾಹ ಎಷ್ಟೇ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿದ್ದರೂ, ಒಂದು ಹೃದಯವನ್ನು ಸೀಳಿ ಅದರ ಒಳಗಿಳಿಸುವಾಗ ಸಿಗುವ ಅನುಭವ ಇದೆಯಲ್ಲ, ಅದು ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಮೀರಿದ್ದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಅನುಭವವನ್ನು ಇನ್ನಾಗ್ನಿಪುದೇ ಅನುಭವ ಸರಿಗಟ್ಟಿಲಾರದು. ನನ್ನ

ಶಿಕ್ಷಕರಂತಹ ಅಪೂರ್ವ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಾತ್ರ ತಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸೀಮಿತ ಕೆಲಸದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ, ಅಷ್ಟಿಂದು ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಕಲೆ ಹಾಕಿ ನಮಗೆ ಅಪೂರ್ವ ಅಧ್ಯಯನಾನುಭವ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಪರ್ಯಾಪ್ತಸ್ತಕವನ್ನಷ್ಟೇ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅವರು ಆ ಪಾಠವನ್ನು ಮುಗಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಅದರೆ ಅವರು ಒಂದು ಹೆಚ್ಚೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ, ನನಗೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸ್ವೇಷಿತರಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಲಾಗದಂತಹ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಅನುಭವವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರು. ಆ ದಿನ ನನ್ನ ಸಹಪಾತಿಗಳು ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು, ಅವರು ಬೇರೆ ಯಾವ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಯಿತ್ತ ಮಹತ್ವಾದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಪ್ರೇರೇಷಣೆ ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಅಷ್ಟೇ.

ಅನ್ಯಾ ರಾಂಡೇಶನಾಲ್ ಇನ್ ತರಗತಿ ವಿಜ್ಞಾನಿ, ಇಸ್ಟ್ರಿಯರ್ ಅಕಾಡೆಮಿ. ಸಂಪರ್ಕಸಂಖ್ಯೆ: ananya.ramgopal@gmail.com